

İşıqlı sabahlar üçün, parlaq bir gələcək üçün,
çiçəklənən millət üçün, səsi dünyaya yayılacaq bir
gənclik üçün, **düşünərək yaşayınlar üçün**, xoşbəxt bir
ailə üçün, sevincli qəlblər üçün, gülən üzlər üçün,
həyat səhifələrimizi parlaq imza sahiblərinin
qələmi ilə yazmaq üçün

parlaq imzalar

Kitabın sahibi: _____

Oxu tarixi: _____

Gecə saat üçdür və mən səni sevirəm

(şeirlər)

RÜZBEH

Buraxılışa məsul: Nurman TARIQ
Redaktor: Azər ELŞADOĞLU
Korrektor: Turac ELDARQIZI
Yekun oxunuş: Amin SÜKUT
Bədii və texniki tərtibat: İsmayıll SÜLEYMANLI
Üz qabığının dizaynı: Azər ƏSGƏRZADƏ

Ruzbeh

GECƏ SAAT ÜÇDÜR VƏ MƏN SƏNİ SEVİRƏM

Bakı, "Parlaq İmzalar" Nəşriyyatı – 2018, 80 səh.

© Ruzbeh / 2018

© Parlaq İmzalar MMC / 2018

Kitabın bütün hüquqları qorunur. İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri qadağandır.

Parlaq İmzalar Nəşriyyatı | 51
Yeni İmzalar Seriyası – Şeir | 1

ISBN 978-9952-8338-6-7

9 789952 833867

Mündəricat

metropoliten hüznlərindən...	7
yığıb saxlamışam gülüşlərini	8
bir də heç yerdən...	10
vida şeiri...	12
qaranlıq sıxıntıları	17
axşam 8-dən sonra...	18
hələ yoxsan deyə	20
bir də baxarsan...	21
iki üstü iki addım	24
məni də unudaq...	25
dekabr şeiri	26
tarixin rəngsiz fotoları...	27
min bir il yaşamış insan düşüncələri	30
101 il sevdiyim qadın üçün	34
oktyabr şeiri – 1991.10.26	36
bir sən qədər darıxmaq...	37
klassik sevgidən sonra...	39
bütün küçələr çıxıb getmək üçündür	42
bütün təkliliklər üçün	43
Eduard Levenin intiharına...	46
on iki hüznləri	48

sən bilməzsən...	49
təsəlli...	51
ayrılıq şəhərində	52
unudulmuş qadından sonraki gün...	53
üç yüz dəfə tanrıya edilən dua	55
sonra	56
ömür dediyin şey...	58
sənin azadlığın	60
... və səndən başqa	61
bir "sms"lik sevgi	63
"a" hərfi	65
bir-iki sətir yazıb get poçtla mənə göndər	66
a-dan r-ya kimi	67
payız şərqisi	68
uzaqda	69
atamın qayıdışına	72
sənə Bakıdan yazıram...	74
payız etüdləri	76
gəl	77

metropoliten hüznlərindən...

və mənsiz gecikərsən qatara da, işə də
səhər azan oxunar, bir yandan yağış, soyuq
bilirəm oxumursan, yenə yazıram sənə
unutma azan vaxtin vaxt indilər tez çıxır.

sən uzaqlara baxma, uzaqlar uzağındır.
hələ sənin saçların,
hələ sənin əllərin
öyrəşməyib, incimə,
gecələr darixməağ
mən də arzu edirdim, Allahhaqqı, indicə
bir şəklin ola məndə səhər durub baxmağa.

olmur axı heç cürə, bağışlamaq adamı
mən də yaxşı olaram, zaman məni dəyişər,
bəlkə, bir qadın çıxar, bəlkə də, heç qəfildən
bir qəzada ölürem, bilmək olmaz, qadınım,

bəlkə, elə yenidən, yenidən rastlaşarıq,
qollarımız uzanar, bəlkə, qucaqlaşarıq
ayrılarıq beləcə, ilim-ilim itərik,
əllərinin istisi ilişib qalar,
hər şey cəhənnəm olsun, utanıram deməyə
sən də beləcə getmə, getmə beləcə sən də
məktub yazaram sənə soyuq payız sonrası...

yığıb saxlamışam gülüşlərini

yığıb saxlamışam gülüşlərini
arxanca gəzmisəm özgələr kimi.
sən heç dəyişməmisən, dəyişməmisən
birdən yox olursan kölgələr kimi.

yəqin, səndə qalır qoşa şəklimiz,
yəqin, qocalıbdır şəkil divarda,
yəqin, sən də yoxsan, şəkilsən indi.
mən indi səninçün darıxmıram ki
mən indi səninçün pis darıxıram.
qayıt hər şeyi alt-üst elə, get
hələ öpülməmiş əllərini də
mənim qollarıma qoyub elə get.

nə vaxtsa yiğarsan bir axşamçağı
qəfil pəncərədən soyuq düşəndə
əllərim şəklinə lap ilişəndə
sənə doğma hissdir, yəqin, bilərsən
dünyada çətindir qadın gedisi...

əgər tutacaqsa bu pis darıxmaq,
qaytar özünü qadın yerinə.
mənim hisslərimi ovutmaq olar
bilirəm, çətindir, lap it zülmüdür
nə olsun, amma ki, qayitmaq olar.

nə qədər arxanca qışqırmamışan,
nə qədər arxanca söyüş söymürəm,
məni öyrətmə pis vərdişlərə...

hələ ki, narahat, uşaqdır könlüm.
başa düşürsən, bütün uşaqlar
qadın qoxusuna alışır öncə,
qadın qollarında böyür öncə...

yığıb saxlamışam gülüşlərini,
axanca gəzmisəm özgələr kimi.
sən heç dəyişməmisən elə o sənsən,
birdən yox olursan kölgələr kimi...

bir də heç yerdən...

hərdən tanış yollarda azarsan
sağa dönən küçə düz başacan ölüm prospekti.
gecəyarısı ağcaqanad susayar qanına,
gündüzlər heç vaxt arzu etmədiklərin
susmaq və danışmaq kifayət deyil təkcə
möhtəşəmcəsinə ölmək varsa ...

bil ki, heç vaxt səni arzu etməmişdim,
mən fərqli heç nəyi sevmirəm, biləsən,
səni taniyanda sevindim,
bilirdim şimal küləyisən,
bilirdim gedərkən deyəcəksən, üzüdünsə, bağışla,
ünvanını itirmiş adama yol göstərən çox olur
sənin göstərdiyin yoldan azmaq istəyirəm.

heç nə deməyəcəkdir bircə məni unutma
yenidən qarşılaşsaq, tanış olmağa ayrı vaxtin getməsin
belə olmur,
hələ də tərk etmədiyin yerin qalib bədənimdə,
qayıt,
bir də tərk elə
onsuz da bütün gedişləri öyrənmışəm,
sən getməklə məni cəzalandırıa bilməzsən.

hər gün biz neçə dəfə qarşılaşırıq bədənidə
heç saymisan?
sənə hər dəfəsində diləmişəm,
bir də diləyirəm, bir də qayıtsan işdir, belə qayıtma.
hələ seviləsi çox qadın var, tökmə ahını üstünə
unutmağa sən də bəs edirsən, vallah.

bir də belə başlamamalıydı ayrılıqlar
bir gecə ya yağış vaxtı,
ya da nə bilim başqa bəhanəylə getməliydin.
nə bilim, vallah, sənin bildiyin kimi də doğrudur
əslində,
əslində, axı belə ayrılmamalıydıq.

bir gecə başqa qadın düşünməliydim
elə isə məni qısqanmaliydin,
əslində, belə ayrılmamalıydıq.

bir küçədə məni tərk etməliydin
yanına gecikdiyim üçün,
ya da üstümdən gələn qadın ətinə görə.

məni başdan-ayağa öyrənməyin acizliyimdən idi,
elə isə

qadının tərk etməsi qədər
üzücü bir şey olmadığını sənə deməməliydim.
arxanca səsimin gələ bildiyi qədər qışqırıram
sənin bildiyin doğru deyildi.

tərk edəcəkdinsə, tərk edərdin.

gəl piçildiyim qulağına
sənin bildiyin heç doğru deyildi, tərk edəcəkdinsə,
heç nə unutmazdın arxada...

vida şeiri...

əgər bədənimin hər yerindən gedəcəkdinsə,
birgünlük getməzdin.

əgər bədənimin hər yerindən gedəcəkdinsə,
qoşulub küləyə gedərdin,
mən də səni yox bilərdim.

mən səni itirməkdən yox,
sənsizləşməyimdən qorxmuşam.
bütün gedişlərin sonu dönməməkdir,
bütün dönməyənlərə qoşulub gedərdin,
o məşum baxışlarını gözlərimdən silərdin,
əllərimin divana, saçlarına toxuna
bilməyəcəyi qədər uzaq
mənim yalqızlığım qədər daha uzaq olardın.
əgər məni unudacaqdınsa,
birdəfəlik unudardin.
qoymazdın omuzlarında darixa əllərim,
qoymazdın darixa süləngi təkliyim.

əgər məni tərk edəcəkdinsə, elə tərk edərdin ki,
tərk edişin də gəlişin kimi möhtəşəm olardı...
yığardin zamanı ovuclarına
səni xatırlamağa mənə vaxt verməzdin,
qoymazdın üzü sabaha,
bilmək olmaz bu sabahları...

hər şeyini alıb apardığın yerdə
yarı yolda buraxardin məni.
istəmirəm bu qədər sadəlövhəsinə tərk edəsən,
bacarsan, qəddarcasına tərk et,
insafsızcasına unut.
əgər məni unutsan, hamı kimi unut,
sevgi daha çox unutmaqdır.
unudulan adam çəlimsiz qoca kimi olur,
biganə yaşayır hər şeyə.
mən də görməzlərdən gəlib yaşamaq istəyirəm.

sən indi daha uzaqsan, həm də gedəcəyim hər yerə
başqasını sevməyimə baxma,
baxma ki, səndən daha çox başqasınınam,
əslində, sevmirəm,
səni unutmaqcün ona yox oluram.

indi bir şəhər düşün, hamının darıxacağı məmləkət.
bir yer düşün, unudulmamış, tərk edilməmiş,
uzağı atılmış körpəsi olsun.

bil ki, heç kim məni sənin kimi
əclafcasına tərk etməmişdi.
bunca illər sonrası
bir an da uzaq olmamışdı gözlərimə.

darıxdığım bir sən deyilsən,
anam üçün,
bacım üçün
və heç vaxt olmayan qardaşım üçün darixıram,
çünkü anam kimi,
bacım kimi,
heç vaxt olmayan qardaşım kimi səni xatırlayıram...

sonsuzadək ağrıyacağım bir yerdəsən,
torpağa düşmüş buğda dənəsi kimi
ömrümün hər yazında çıxacaqsan,
hər payız yox olacaqsan.
sən yox olduqca, mən daha çox var olacağam,
həm sənin, həm də öz yerimə.

sən də qadınsan
bir tərk edilmiş şəhər kimi,
bir atılmış küçə kimi,
bir az da üzücü şey...

zavallı qadın,
sevəndə başqa adam sevərdin,
unudanda başqa yer seçərdin,
ayrıılmağa başqa adam,
tərk etməyə başqa zaman...

gərək gedəndə xəbər edərdin
birlikdə unudardıq hər şeyi, birlikdə.
bütün mahnilarda darixardıq,
ikilikdə yox olardıq.

səni gəldiyin yerə ötürərdim,
məni tərk etdiyin yerdə unudardın.
bir az da qürurlu, əlləri titrəkcəsinə
heç nə olmamış kimi ayrıldıq,
sən üzü şimala gedərdin,
mən də sənin arxanca...

gələcək gün adlı bir xəyalımız,
bağrimizə basıb
keçmiş qaytara bilməyəcəyimiz
bir miskin mənzərəmiz olardı.

sən mənə uzaqsansa,
deməli, yoxsan,
deməli, mən də heç kiməm daha çox
hər şeyi üstələdiyi mənasız ömür var.
çıxb getmək qədər yerim yoxdur,
oturub darixmağa kimsəm.

gərək gedəndə xəbər edərdin
birlikdə unudardıq hər şeyi, birlikdə.
bütün mahnilarda darıxardıq,
ikililikdə yox olardıq.
səni
gəldiyin yerə ötürərdim,
məni
tərk etdiyin yerdə unudardin.
bir az da qürurlu, əlləri titrəkcəsinə
heç nə olmamış kimi ayrıldıq,
sən üzü şimala gedərdin,
mən də sənin arxanca...